

730

Νοταριακή πράξη. Σκίτζο

φ. 389^r - 390^r

/ Φ 425

/ Εἶναι τὰ κάτωθεν ἀπὸ τὸ σκίτζο ποὺ τ᾿ἔχεν γραμμένα
ὁ Κωνσταντῆς

/ Ἐβγαλμένα ὅλα ἀπὸ τὸν Κωνσταντῆ.

/ [1688]/ Νοεβρίου 18/ βάνει εἰσὲ θύμῃσιν ὁ κύρ Κωνσταντῆς Τραγάζης τὰ ὅσαν λέγειν / [...] ἔχειν δοσμένα τοῦ ἀφέντη Τζουάνε Ντελλα-Ρόκκα ἀπάνω εἰς τὸ χρέος ὁποῦ / [τοῦ ἐχ]ρεώστειε διὰ χρέος τῆς γυναίκας του διὰ νὰ φαίνονται εἰς κάθεν καιρόν.—

/ [.....] τοῦ ἔδωσεν ὡς λέγειν στᾶρι πινάκια σαράντα ἡγου
νούμερο 40/ ὄντας ἦτονε ἡ / [.]να καὶ ἐπήγαινε δύο πινάκια στὸ
ρεάλι κᾶνου ρεάλια ρ. 20

/ Ἀκόμη τὴν ὅμοια χρονιά ὡς λέγειν τοῦ ἔδωσεν φασόλια
πινάκια ἐννέα / [ἡ]γου 9/ ἀπὸ δύο πινάκια κᾶνου ρεάλια ρ. 4 1/2

/ Ἀκόμη τὴν ἴδια χρονιά λέγειν πῶς τοῦ ἔδωσεν μιγάδι πινά-
κια ἐξήν / τα ἔξε ἡγου 66/ ἀπὸ τρία πινάκια στὸ ρεάλι καθὼς
ἐπήγαινε κᾶνου ρ. 22

/ Ἀκόμη τὴν ἴδια χρονιά ὡς λέγειν ἔδωσεν τοῦ Φραν-
τζέσκου τοῦ Βαβυλώνη / μιγάδι πινάκια ἔξε ἡγου 6/ ποὺ τοῦ τὸ
μήνυσεν λέγειν ὁ ἄνωθεν ἄρχος ρ. 2

/ [Τ]ὴν ἴδια χρονιά τοῦ ἐμήνυσεν λέγειν καὶ ἤδωκε τοῦ Μα-
νασῆν μιγάδι πινά / κια δύο κᾶνου ἄσπρα ὀγδόντα ἡγου ἄσ. 80

/ Ἦδωσεν ὡς λέγειν τοῦ ἰδίου ἀφέντη Ντελλα-Ρόκκα λάδιν
καρτουῦτζα δέκα πέν / τε ἡγου 15/ κᾶνει καθὼς ἐπήγαινε ρεάλι
ἀνάμισυν ἡγου ρ. 1 1/2

/—Ἀκόμη ἐμπατάρησέν του λέγειν εἰς τὸν κόπον ποὺ ἔκαμε
εἰς τὸ χωράφιν / του καὶ εἰσὲ σπόρον ὁποῦ ἔβαλε ρεάλι ἀνάμισυν
ἡγου ρ. 1 1/2

/—Τὴν ὅμοια χρονιά λέγειν πῶς τοῦ ἔδωσεν καὶ κρασὶν
μέτρα πέντε ἡγου 5/ ἀπὸ ὀχτῶν μίστατα στὸ ρεάλι κᾶνου ρεάλια
ἔξε καὶ ἄσπρα τριάντα ἡγου ΑΚΑΔΗΜΙΑ ρ. 6 ἄσ. 30

- /—"Ηκαμέν του λέγειν καὶ καλὰ καὶ εἰς τὸ κρασὶν ὅπου εἶχεν εἰς τὸ μαγατζέ του τοῦ ἁ / φέντη Ντελλα-Ρόκκα καὶ ἐπούλησέν του το καὶ ἤπρασέν του ρεάλια δεκοχτὼ ρ. 18
- /—'Ακόμα ὡς λέγειν στοὺς 1681/ τὸ Σεπτέβρη ἐξανάδωσεν τοῦ ἀφέντη Ντελλα-Ρόκκα / κρασὶν μέτρα δέκα τέσσερα ἥμισυν ἥγου 14 1/2/ ἔκαμάν τον σκαθὼς / ἐπούλειέν το ρ. 19
- /—'Ακόμη ἔδωσέν του ὡς λέγειν ἀπὸ τὸ πιθάρι κρασὶν μίστα-
τα τρία διὰ ρεάλι ρ. 1/2
- /—'Ακόμα λέγειν ἔδωσεν τοῦ υἱοῦν του τοῦ ἀφέντη Λου-
ρεντζάκη ὄντας ἦτονε ἀφέν / της του εἰς τὴν Χίον ρεάλι ἓνα ἥγου .. ρ. 1
- /—'Ακόμη ἐπῆγεν του λέγειν καὶ λάδι ρεαλίω δύο ἥμισυν ἥγου ρ. 2 1/2
- /— συμμάρου ρεάλια ρ. 99 ἔσ. 50
- /—'Ακόμα στοὺς 1682/ λέγειν πὼς ἔδωσεν τοῦ ἀφέντη Ντελ-
λα-Ρόκκα ἀπὸ τὰ Ζίρι[α] / κρασὶν μέτρα τέσσερα ἥμισυν ἥγου
4 1/2 καὶ ἦτονε ἐκεῖ ὁ υἱός του ὁ ἀφέν / της Λουρεντζάκης καὶ
ἐβούλωσεν λέγειν τὴν τρύπα τοῦ μισὸ μίστατου καὶ ἐγέμιζεν / καὶ
ἤκαμεν τὸ γιάριν καὶ ἤβγῃκε μέτρα πέντε κάνει ἀπὸ 7/ μίστατα
στὸ ρεάλι ρ. 7 ἔσ. 18
- /—'Ακόμα λέγειν πὼς ἔπεψεν ὁ ἀφέντης ὁ Ντελλα-Ρόκκας
τὸν Τζάνε τοῦ Μακελάρην καὶ / ἔδωσέν του λάδι καρτοῦτζα εἴκο-
σιν ἐφτὰ ἥγου 27/ διὰ ρεάλια δύο καὶ κάρτο ἥγου [ρ. 2 1/4]
- /—'Ακόμα λέγειν ὁ Κωσταντῆς πὼς ἔδωσεν τοῦ ἀφέντη
Λουρεντζάκη στὶς 1684/ κρασὶν / μέτρα ἕξε ἥγου 6/ ἀπὸ δέκα
μίστατα στὸ ρεάλι κάνει ρεάλια ἕξε ἥγου [ρ. 6]
- /—"Εδωσέν του λέγειν ἐτότες καὶ ἓνα τζικίνι κάνει ρεάλια
δύο ἥμισυν ἥγου ρ.[2 1/2]
- / καὶ ἓνα ρεάλι καὶ λάδι νοῦς ρεαλίου καὶ κάρτου κάνου ρεάλια
δύο καὶ κάρτον ἥγου ρ.[2 1/4]
- /—'Ακόμα λέγειν στὶς 1686/ ὄντας ἐφύτευγεν ἀφέντης ὁ
Λουρεντζάκης ἐλιές / εἰς τοῦ Παλατιανοῦ τὸ πρᾶμα εἶχεν ἀθρώ-
πους ποὺ τὶς ἐφυτεύγασιν καὶ ἦ / πεψεν καὶ ἤδωκέν του ὁ Κω-
σταντῆς φασόλιαν ἀπὸ ἓνα μὲ τὴν κουντουβερ / ναρίαν του καὶ
πάλι μὲ τὸ κοπέλλιν του ἄλλο ἐμισὸν νὰπὸ φασόλια καὶ ἐμι / σὸν
πινάκι σιτάριν. 'Ακόμη καὶ ἓνα μπινάκι σιτάριν ὄντας ἐπήγασιν
/ ὄξων διατὶν ἐγροικούντονε φόβος καὶ δὲν εἶχεν ὄξων σιτάριν

καὶ ἤπειψεν καὶ ἐ / δώκασιν τοῦ τὸ στίνι ὅλο στάρι καὶ φασόλια
ρεάλι ἓνα ἡγού

ρ. 1

/—'Ακόμα στοὺς 1686/ λέγειν πὼς ὄντας ἦτονε ἀφέντης ὁ
Λουρεντζάκης συνεπαρ / τὸς ὄζων τοῦ ἐλείφτηκε κρασὶν καὶ ἤπε-
μπε καὶ ἤπερνε ἀπὸ τοῦ Κωνσταντῇ μι / σὸ μίστατα μισὸ μί-
στατα καὶ ἐγενήκασιν λέγειν μία βαρέλα καὶ κάνει λέγειν καθὼς
/ ἐπούλησεν καὶ ἄλλο ἐκεῖ ὄζω ρεάλι ἓνα ἡγού [[καὶ ἄσ. 12]] . .

ρ. 1 ἄσ. 11

/—'Ακόμα τὸν ἴδιο χρόνο λέγειν ὁ Κωνσταντῆς πὼς τοῦ ἐγύ-
ρευγε ἀφέντης ὁ Λουρεντζάκης / ἄσπρα ἀπάνω στὸ χρέος ὁποῦ
λέγειν πὼς τοῦ χρεωστεῖν καὶ ὁ Κωνσταντῆς λέγειν τοῦ ἔλε / γεν
δεῖξε μου τὸ σκρίτο μου νὰ δῶν ἵντα σοῦ χρεωστῶν νὰ ξέρω νὰ σὲ
πληρώσω μο / νιτάρου ἐκεῖνος λέγειν τοῦ εἶπεν καὶ ἐπρομετά-
ρησέν του πὼς τῶχειν κρυμμένο καὶ ὡσάν / τὸ βγάλει τοῦ τὸ δεί-
χνει. 'Ετοῦτος λέγειν δὲν ἤθελεν νὰ τοῦ δώσῃν τίποτις ὥστε νὰ
τοῦ / δεῖξῃν τὸ σκρίτον του, ἔτζι λέγειν πὼς ἐπῆγεν καὶ ἐπῆρεν
του τὴν χιληδόνα τοῦ μύλου / του καὶ τὸ κλειδὶ τοῦ μύλου καὶ
ἤβγαλε καὶ τὴ γυναῖκα του ἀπὸ τὸ σπίτιν του ποῦ ἦτονε κα-
/ στρωμένη καὶ ἐκλείδωσέν τον καὶ ἐπῆρεν καὶ τὸ κλειδὶν καὶ
ἐπῆρεν τότε λέγειν καὶ αὐτὸν / καὶ εἶχεν τότε κράτηξιν εἰς τὴν
Μποταμιὰ μία νύκτα καὶ ἀποκεῖ λέγειν τὸν ἐπῆ / ρεν καὶ ἤρθεν
εἰς τὴν Χώραν καὶ εἶχεν τότε λέγειν πάλι κράτηξιν μέσαν στὸ
ἀρχοντι / κόν του ἀπὸ τὴν κυριακὴ ἕως τὴν τετράδην καὶ ἔτζι
τοῦ ἐζήτη πάλι τὸ σκρίτον νὰ / τὸ δῇ νὰ τὸν ἐπλερώσῃν καὶ ἐπρο-
μετάριζέν του λέγειν νὰ τοῦ τὸ δώσῃν καὶ ἔτζι σάν τοῦ ἐπρο / με-
τάριζεν λέγειν πὼς θὲ νὰ τοῦ τὸ δώσῃν ἔβγαλε καὶ ἔδωσέν του
ρεάλια δέκα καὶ κάρτο ἡγού

ρ. 10 1/4

/—σουμμάρου τὰ ἄνωθεν ρεάλια

ρ. 32 ἄσ. 59

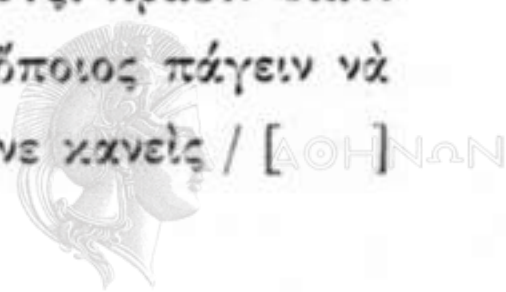
/—ἰδοὺ καὶ ἡ ὀπισθεν σοῦμμα

ρ. 99 ἄσ. 50

/—σουμμάρου ὅλα τὰ ὅσαν ἔχειν δοσμένα.

ρ. 131 ἄσ. 109

/ [] Εἰς τὴν χρονιὰ ἐτούτην ὁποῦ ἐπέρασεν λέγειν πὼς ἀπάνω ὁπούθελε
νὰ πατήσῃν / [] φηλια τοῦ ἤπειψε λέγειν πάλι καὶ ἐπῆρεν τότε καὶ ἤβαλέν τονε
πάλι κράτηξιν καὶ ἤκαμε ἔ / [ξε με]ρόνυκτα χάψιν εἰς τὸ ἀρχοντικόν του χωρὶς
κρίσιν καὶ ἐστεκούντονε ἐτζὰ τὸ πατητήριν του καὶ / [] α βουτζὶ κρασὶν διατὶ
δὲν ἤθελε κανεῖς νὰ πάγῃν νὰ τὰ πατήσῃν διατὶ τίς ἐφο / [] ὅποιος πάγειν νὰ
τὰ πατήσῃν πὼς θὲ νὰ τὸν ἐκαστιγάρῃν καὶ εἰς τοῦτον δὲν ἐπῆγαινε κανεῖς / []

στεκούντονε ἔτζι τὸ πατητήριν καὶ χάνουν τότε τὸ κρασὶν ἔτζι σὰν τοῦ ἐζήτα πάντα τὸ σκρίτον του καὶ / []εῶρειε πὼς δὲν μπορεῖν νὰ τὸν ἐβάλῃ ἐκεῖ ποῦθελε ἤβγαλὲν τότε μὰ ἐζημίωσέν τονε εἰς τὸ κρασὶν / ὅπου ἐχάθην εἰς τὸ πατητήριν διὰ νὰ λείπη τὰ ἔξε μερόνυκτα.—/ Ἀκόμη λέγειν ὁ Κωνσταντῆς πὼς μία ἡμέραν ἐπήγαινε ὄξων καὶ ἐπάντηξέν του ὁ ἀφέντης ὁ Ἰακου / μάκης ὁ κουνιάδος τοῦ ἀφέντη Λουρεντζάκη καὶ ἤστρεψέν τονε καὶ ἐπῆρεν τότε εἰς τὸ σπίτιν του / καὶ ἤπεψεν καὶ ἐπῆρεν καὶ τὸν κουνιάδον του τὸ Λουρεντζάκη καὶ σὰν ἐπῆγεν ἐπῆγεν ὁ κουνιάδος του ἐκεῖ / ἐπηλογήθην ὁ Ἰακουμάκης καὶ λέγειν του λέγειν τοῦ Κωνσταντῆ Κωνσταντῆ ἐγὼ λέγων νὰ μοῦ κάμῃ ὁ κουνιά / δος μία ρετζεπούταν πὼς μοῦ χρεωστεῖν τόσαν ρεάλια καὶ ἐσὺν πάλι νὰ κάμῃς τοῦ κου / νιάδου μου ἄλλη πὼς τοῦ χρεωστεῖς. Τοῦτος λέγειν ἐπηλογήθην καὶ εἶπε ἐγὼ ἔχων τοῦ γονιοῦ σας πο / λλά παρὰ ἑκατὸν τριάντα ρεάλια καὶ ἔχει τα γραμμένα ἀπὸ κάτω στὸ σκρίτον καὶ φέ / ρετέ τον νὰ τὸ δοῦμε νὰ δοῦμεν ἃ / σᾶς ἐρεστάρω νὰ σᾶς ἐπλερώσω. Τότες ἐπηλογή / θην ὁ Λουρεντζάκης καὶ εἶπε ἀλήθεια κουνιάδεν πλερωμένον τὸ ἔχειν τὸ σκρίτον μία / καὶ δύο βολές καὶ ποτὲ γαμπὰ δὲν ἤβαλε καινούριο μήτε ρογάτορα ἐπῆρε διὰ νὰ μπορῇ νὰ / βγάλῃ αὐτὸν τὸ χρέος καὶ πάλι μετέπειτα τοῦ ξαναλέγειν ὁ Γιακουμάκης τὰ ἴδια λόγια, ὁ / δὲ Κωνσταντῆς πάλι τὰ ἴδια λόγια τὸς ἤλεγεν πὼς θέλει τὸ σκρίτον του νὰ δῇν ἵντα λέγειν ἂν / τὸς ἐχρεωστῇν νὰ τίς πληρώσῃν καὶ αὐτοῖν τὸ σκρίτον ποτὲ δὲν ἐθέλασιν νὰ τὸ δείξου διατὶ ξέ / ρου πὼς εἶναι πληρωμένο καὶ ἀκόμη λέγειν καὶ ἄλλα κακὰ ποὺ τοῦ ἔχουν καμωμένα.

/ + 1688/ ἐν μηνὶ Μαΐου 25/ ἦρθεν ὁ κύρ Κωνσταντῆς Τραγάζης καὶ ἤφερε μου ἐν σκίτζον ποὺ εἶχε / τὰ ἄνωθεν καὶ τὰ ὀπισθεν γραμμένα καὶ ἐσήκωσά του τα καὶ εἶπε μου νὰ τὰ βάλω εἰς τὴν καντζηλλα / ρία διὰ νὰ φαίνονται εἰς κάθε καίρον ἵντά χει δοσμένα διὰ τὸ χρέος τῆς ποτέ του γυναίκας / τῆς πρώτης τῆς Μαρίας καὶ βάνω τα εἰς τὴ μάννα καὶ γὼ Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος.

/ + Ἀκόμη στοὺς 1696/ Μαΐου 24/ ἦρθεν ὁ κύρ Κωνσταντῆς Τραγάζην καὶ λέγειν μου ἐμένα τοῦ νοτά / ριου νὰ γράψω πὼς ὄντας ἐποπλέρωσεν τὸν ἀφέντην Λουρεντζάκη Ντελλα-Ρόκκα ἀπάνω / εἰς τὸ χρέος ὅπου τοῦ ἐπλέρωνε διὰ τὸ χρέος τῆς πρώτης του γυναίκας τοῦ ἔδωσεν ἀκόμη ρε / ἄλια 97 1/2/ καὶ ἐξέσκισέν του λέγειν τὸ σκρίτον / τὸ ὁποῖο σκρίτο ἤγγρα/φε λέγει πὼς / ἃ βρεθῇ ἄλλο σκρίτ / ο νὰ μὴ ἀξίζῃ / σὰ νὰ μὴν ἦθε / λε γενῇ ποτὲ /. Λοιπὸ στήνουςιν ὅλα κεφάλι καὶ διάφορα ρε / ἄλια 229 καὶ ἄσ. 49/ ἐβγάνοντας 24/ ρεάλια μὲ τὸ διάφορόν τος ὅπου ἦτονε χρέος / ἐδικόν του τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντῆ καὶ κάνου κεφάλι καὶ διάφορα ρεάλια 61 1/2 ἀπομείνου εἰς τὸν / λεγόμενον χρέος τῆς ἄνωθεν γυναίκας του κεφάλι καὶ διάφορα ρεάλια 177/.

/ —'Ακόμα λέγειν πώς ἤδωκε τοῦ ποτὲ Μαθαίου τοῦ Χωματιανοῦ πέντε ρεά-
λια διὰ τὸν τοῖχον ὅπου ἔχτισεν / ἀπὸ τὴν μπόρτα τοῦ σπιτιοῦ νὰ πάγη ὡς ζούργιον.
'Ακόμην ἐχάλασεν καὶ τὸ σπίτιν καὶ ἤβαλε λέγειν / καὶ ἐξανάχτισέν το καὶ ἐξό-
διασεν καὶ ἐκεῖν ρεάλια πέντε.

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα καθὼς μοῦλεγεν ὁ ἄνωθεν Κωνσταντῆς /
εἰς τοῦτον τὸ ἄνωθεν ὕστερον γράμμα ὅπου ἤκαμε.

731

Πληρεξουσιότης. Δωρεὰ αἰτία θανάτου

φ. 391^{r-v}

/ Φ 427

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Μαΐου 29/
κατὰ τὸ παλαιὸν / [ἐνεφα]νίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτά-
ριου ὁ πολλὰ ἔκλα / [μπρος] ἀφέντης Φραντζεσκάκης Μπαρόντζης /.../ λέγοντας πὼς
ἐπειδὴν καὶ νὰ ἔχην / []θέλοντος διὰ νὰ μισέψην ὅπου ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς τὸν
ἐφωτίσειν διατὶν φοβιζάμενος μὴν τὸν καταλάβῃ θάνατος κατὰ τὸ ἀνθρώπινον θέλει
καὶ / κάμνει ἐπίτροπόν του ὡς τὸ ἴδιόν του κορμὶ τὸν πολλὰ ἔκλαμπρον τὸν ἀξάδελ /-
φόν του τὸν ἀφέντη 'Ιακουμάκη Μπαρόντζη ἀφέντη Τζωρτζέτου νὰ ἔχην ἐξουσία καὶ /
[.]πλη ἀγουτουριτὰ νὰ κρατῇ καὶ νὰ κουμαντάρη ὅλο του τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχειν καὶ
ὅπου / τοῦ εὐρίσκεται ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία καὶ νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ βάνη καὶ βγάνη κουν-
του / βερνάρους εἰς τὰ πράματά του καὶ νὰ μαζώνη τὰ εἰσοδήματάν τῶν αὐτῶν πρα-
γμάτων εἰς / τὰς χεῖρας του καὶ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ δίνη καὶ τὰ ἀφεντικά ἀβαρίζια
ὅπου ἐ / θέλασιν τὸν ἐβάλλει πλὴ διὰ τῆς ἐφετινῆς χρονιᾶς ὅπου τρέχομε ἕως τὴν σήμερον
ὅ / λα τὰ ἔδωσεν ὁ αὐτὸς ἄνωθεν ἀφέντης 'Ιακουμάκης καὶ ἄλλα πού τοῦ ἔδωσεν κα-
θὼς / εἶχε διὰ γράφου εἰς ἓνα σκρίτον ὅπου τοῦ ἔχειν καμωμένον καὶ μὲ ἀξιοπίστους
μαρ / τύρους καὶ ὑπὸ χειρὸς του ἀπογραμμένος καθὼς δηλοποιεῖ στὰ ὅποια πράματα
ὅπου / τὸν ἀφήνει ἐπίτροπον εἶναι τοῦτα τὰ ὀνοματισμένα ἡγου τὸ λειβάδιν τοῦ ἀγίου
Μα / θαίου τὸν σύνμπλιον τοῦ ποτὲ Μαρκαντώνιον Κίλιου, ἔτιν τὸ χωράφιν πού ἔχειν
παντοτι / νὸν μὲ τὸν Λαμπριανὸν τοῦ Δολίου τὸ σύνμπλιο ποτὲ ἀφέντη 'Ιακώβου,
ἔτιν τὸ ἀμπέλι / στὰ Καλαμούρια τὸ σύνμπλιο ἀφέντη Κάστρη, ἔτιν τὰ πράματα
ὅλα πού ἔχειν εἰς / τίς Κεχρὲς μὲ περιβόλια καὶ νεράν τος [[ελευ]] ἀκόμα ἕτερον
ἀμπέλι εἰς τὰς Κε / χρὲς καὶ χωράφιν εἰς τὸ Πολίχνη στὶς 'Αμμοδάρες στὰ ὅποια
πράματα ὅσαν σκο / τώματα γενοῦσιν μέσαν εἶναι ὅλα τῶν αὐτῶν πραγμάτων
τῷ νοικοκυρῶν καὶ δὲν ἔχειν νὰ / κάμη καμμία ἀφεντία ἀπ' αὐτὰ λέγοντας καὶ τοῦ-